

Bilag 1.

Skrivelse fra Finansministeriet:

Til Folketingets Udvalg angaaende Forslag til Lov om Beskatning til Staten af faste Ejendomme.

I Skrivelse af 21. December f. A. har Udvalget meddelt, at der under 1ste Behandling i Folketinget af Forslag til Lov om Afgifter ved Tinglæsning m. m. blev fremsat den Tanke, at man skulde erstatte Tinglæsningsafgiften med en Stempelafgift, hvorhos Udvalget i den Anledning har udbedt sig en Udtalelse om, hvorvidt det maatte være muligt og hensigtsmæssigt at gennemføre denne Tanke, derunder særlig, om en Simplificering af Forretningsgangen paa dette Omraade derved kunde naas.

Saaledes foranlediget skal man herved bemærke følgende:

Spørgsmaalet om en Forandring i Berigtigelsesmaaden af Retsafgifter, derunder Tinglæsningsafgifter, ved Benyttelse af Stempelmærker har for ikke lang Tid siden været overvejet indenfor Administrationen, men man kom til det Resultat, at der ikke var tilstrækkelig Anledning til at foreslaa nogen Forandring i den nævnte Retning, idet man formentlig ikke derved vilde opnaa en Simplificering af Forretningsgangen, der kunde opveje, hvad der paa den anden Side talte imod Anvendelsen af Stempelmærker.

Den nuværende Ordning er med Hensyn til Tinglæsningsafgiften den, at Tinglæsningskontorerne beregner Afgiften, modtager Afgiftsbeløbet samt indfører det fornødne angaaende Afgiften i Sporteljournalen, der danner Grundlaget for den efterfølgende Kontrol med Afgiftsberegningen.

Skulde Tinglæsningsafgiften berigtiges ved Stempelmærker, maatte Tinglæsningsrekvirenten til Tinglæsningskontoret indlevere de til Berigtigelsen fornødne Stempelmærker, der maatte paaklæbes det paagældende Dokument og derefter hver især kasseres af Tinglæsningskontoret.

Det vilde nu formentlig neppe medføre nogen Lettelse ved selve Afgiftserlæggelsen hverken for de private eller for Tinglæsningskontorerne, om Tinglæsningsafgiften saaledes berigtigedes ved Aflevering af Stempelmærker i Stedet for ved kontant Betaling. I de formentlig meget hyppige Tilfælde, hvor der erlægges Kopipenge, jfr. Lovforslagets § 21, maatte der alligevel for saa vidt ske en kontant Indbetaling, idet Kopipenge tilfalder Retsskriveren og derfor ikke kan berigtiges ved Stempelmærker, og skulde de private være henvist til at indkøbe Stempelmærkerne hos de nuværende Stempelpapirforhandlere, vilde Nyordningen — bortset fra de forholdsvis faa Tilfælde, hvor der nu er henlagt en Stempelpapirforhandling til en Dommer — endog kunne volde dem en Ulejlighed, som de hidtil har været fri for, hvortil kommer, at det jo ogsaa lettelig vilde kunne hænde, at de ikke medbragte det rette Beløb i Stempelmærker.

Disse Ulemper ved Nyordningen maatte formentlig afhjælpes ved, at der ved Tinglæsningskontorerne henlagdes en til Afgiftsberigtigelsen fornøden Beholdning af Stempelmærker, saaledes at Mærkerne kunde købes paa Stedet.

Tilbage vilde dog blive en besværligere Forretningsgang i mange Tilfælde, hvor Dokumentet indsendes til og tilbagesendes efter Tinglæsning med Posten.

I saadanne Tilfælde er Forretningsgangen formentlig nu ofte — og da navnlig, hvor Afgiftsberegningen ikke er utvivlsom — den, at Afgiften først tages — paa Postoprævning — samtidig med Dokumentets Tilbagesendelse efter Tinglæsning. Skulde Afgiften berigtiges ved Stempelmærker paa Dokumentet, maatte Tinglæsningskontoret sende Rekvirenten Meddelelse om Afgiftens Størrelse, dernæst maatte Rekvirenten indsende Beløbet i Penge eller Stempelmærker, og endelig kunde Kontoret tilbagesende Dokumentet i afgiftsberigtiget Stand.

Stempelpapirforhandlingen sker mod Procenter til Forhandlerne, der falder Statskassen til Last, og som kan regnes at udgøre ca. 1½ pCt. af det solgte Stempelbeløb, og Udbyttet af Tinglæsningsafgiften vilde altsaa for saa vidt blive formindsket.